

[Henry Christensen.]

efter at denne lovgivning er gennemført. Jeg tror altså heller ikke, at det argument kan bæres.

Hvad angår spørgsmålet i øvrigt om en lovgivning, en skattereform, der varetager helhedens interesser, er jeg i den lykkelige situation, at jeg roligt kan henvise til det konkrete forslag, venstre fremlagde. Dette forslag er både i lønmodtagernes og de mindre gruppers interesser i lige så høj grad som andre forslag; vi her behandler.

Hvornår er det blevet lønmodtagernes særlige interesse, at moms gennemføres? Hvad tror hr. Aksel Larsen og finansministeren er årsagen til, at man i Sverige, jeg tror nu på syvende år, ser, at LO fortsætter med at hindre momsens gennemførelse dér? Jeg synes, at man skal høre op med en argumentation, hvorved man skaber skel, som der ingen begrundelse er for, og sagligt erkende, at det, vi har brug for, er en skattereform, der forsøger at gøre ret og skel mellem de forskellige befolkningsgrupper.

Jeg kan slet ikke forstå, man så let kaster ansvaret for, at man lægger de meget store byrder over på mange tusinde små virksomheder i kraft af denne lovgivning, fra sig. Det er et stort ansvar, folketingsflertallet herved påtager sig, og det er et ansvar, der ikke kan bedømmes ud fra virkelige klasseinteresser. Jeg er skuffet over, at man på den måde vil forsøge at skabe kunstige skel i dette samfund. Lønmodtagerne og virksomhederne har i høj grad fælles interesse også i, at de virksomheder, der skal sikre produktion og beskæftigelse, får tålelige og ordentlige vilkår.

Poul Møller: Var der noget medlem af tinget, som man skulle have ventet ville have listet rundt i dag i stilhed, var det jo hr. Aksel Larsen. Han havde i sandhed anledning til at gå stille med dørene, når man tænker på, hvordan hans parti har stillet sig tidligere til merværdiafgiften. Men han har måske tænkt sig, at det bedste forsvar er angreb, sådan hedder det jo i fodboldsproget. Jeg ved ikke, hvad hr. Aksel Larsen er værd blandt fodboldspillere, men det angreb, han her rettede, var jo rigtignok meget, meget, meget ringe. Det

var så ringe, at jeg næsten ikke forstod, at en mand som hr. Aksel Larsen ville bruge det.

Han talte om hensynet til lønmodtagernes interesser, derfor måtte momsens gennemføres. Hr. Aksel Larsen har jo i mange år deltaget i forhandlingerne om momsens, været modstander af den, været uvillig til at gennemføre den. Synspunkterne med hensyn til kontrol i lønmodtagernes interesse over for erhvervsvirksomhederne har jo været akkurat de samme år for år; hvad enten hr. Aksel Larsen gik ind for momsens eller gik imod momsens. Så det kan da ikke være det, der nu motiverer hans stilling, for det har han kendt hele tiden, og han ved også godt, at det er politiske grunde, ikke saglige grunde, der er skyld i; at han nu går ind for merværdiafgiften.

Han har svært ved at forklare sit standpunkt; men derfor behøver han ikke at rette bebrejdelser mod os andre; han skulle måske dog alligevel tænke på, hvad det egentlig er, han siger til os, når han taler sådan.

Han siger, at vi fra det konservative folkepartis side bl. a. har sagt, at det eneste saliggørende, det eneste retfærdige, det eneste rimelige er merværdiafgiftens indførelse. Må jeg have lov til i al stilfærdighed at spørge hr. Aksel Larsen: hvornår har nogen konservativ taler udtalt det? Det eneste saliggørende, det eneste retfærdige, det eneste rimelige — jeg går ud fra, at hr. Aksel Larsen har citeret med sig, når han går på talerstolen, at han ved, hvem det er, der har sagt det, og hvornår det er sagt.

Vi har aldrig talt om merværdiafgiften som andet end noget, der var et middel til at få en omlægning af beskatningen, og kan vi ikke få den omlægning af beskatningen, ja, så må regeringen og socialistisk folkeparti og socialdemokratiet beholde merværdiafgiften for sig selv, så interesserer den os ikke; så mener vi, den kun er et onde for befolkningen og sågar også for lønmodtagerne. Det vil jeg gerne sige til finansministeren, at der er dog ingen lønmodtager, der ligefrem er begejstret for, at han nu skal af med merværdiafgift. Jeg gad da i hvert fald nok se ham; der skulle være det!

Jeg synes, at finansministeren var lidt ulogisk. Han siger, at udvidelse af forbrugs-skatter var man ikke særlig varm tilhænger af, men man var tilhænger af det alligevel fra socialdemokratiets side, hvis det kunne